

skattepligtigt Øl; og vil man saa paastaa, at disse 40 Mill. Kr. væsentlig skulde falde paa den arbejdende Del af Befolkningen, er det saa absurd, at intet fornuftigt Menneske, som vil tænke sig om, vedblivende kan fastholde den Paastand. Jeg antager ogsaa, at Socialdemokraterne ere ved at komme noget bort fra denne gamle Paastand. Jeg hørte, at det ærede Medlem, som i Gaar talte fra socialdemokratisk Side, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), fremhævede, at Skatten paa bayersk Øl væsentlig vilde hvile paa Middelstanden, paa dem, der have 1,500 Kr. og derover i aarlig Indtægt. Der ser man altsaa, hvor vidt forskelligt de Herrer opfatte Forholdet. Jeg vil ikke kalde det Skatte-hysteri, men det er dog en mærkværdig Kamp mod Betimeligheden af dette Lovforslag, dette forfærdelig grimme Skatte-lovforslag, som de mene, det er. Det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) sagde, at denne Skat vilde blive betalt af de 90 pCt. af Befolkningen, af dem, som have under 1,500 Kr. i aarlig Indtægt. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) sagde, at størstedelen af disse halvt Hundrede Mill. Kr. vilde blive betalt af dem, der have over 1,500 Kr. i aarlig Indtægt (Sigvald Olsen: Under 1,500 Kr.). Nej, over; hvis det ærede Medlem ser sin Tale fra i Gaar efter, vil han kunne se, at han sagde, at den væsentlige Del af denne Skat vilde falde paa Indtægterne mellem 1,500 og 2,000 Kr. (Sigvald Olsen: Nej, under 1,500 Kr.); Nej, 1,500—1,800—2,000 Kr. sagde det ærede Medlem (Sigvald Olsen: Og under det Beløb!). Naar der skal kritiseres, spiller det selvfølgelig ikke saa stor en Rolle, om Grundene ere holdbare. Det, det gælder om partipolitisk set, er det, der i Øjeblikket hjælper mest til at forstyrre og lægge Hindringer i Vejen for Regeringen og det Flertal, som støtter den.

Hvis jeg skulde sige et Par Ord om Enkelthederne i disse Forslag, vil jeg med Hensyn til Ølskatten sige, at jeg vilde ønske, at der var taget noget mere Øl med ind under Beskattningen. Derved sigter jeg til det Øl, som gaar under Navn af Krone-Pilsner, Krone-Øl, lyst og mørkt skattefrit Øl fra de forskellige Bryggerier, hvilket ogsaa til Dels er undergæret Øl. Jeg synes, det er pinagtigt for dem, som drikke det Øl, at de ikke faa nogen som helst Godtgørelse for Skatten. Kommer man ind paa en Restauration og køber en Flaske skattefrit Øl, koster den akkurat

det samme som en Flaske skattepligtigt, og selv i Detailhandelen er der vist ikke nogen videre Forskel paa Prisen, maaske en enkelt Øre. Det Beløb, som kunde fremkomme ved, at dette Øl blev draget med ind under Skatten, det forære vi nu ganske rolig bort. Om det er til Fabrikkanterne eller til Forhandlerne, ved jeg ikke, men jeg ved i alt Fald, at vi, som drikke det skattefrit Øl, faa ingen som helst Fordel af det, og den $\frac{1}{2}$ eller 1 Million Kr., som Skatten vilde give mere, hvis den blev udvidet til disse Ølsorter, gaar Statskassen Glip af. Det er muligt, at det er vanskeligt at faa sat en bestemt Grænsé; om det kunde ske ved Nedsættelse af Alkoholprocenten, ved jeg ikke. Selvfølgelig vilde det være glædeligt, om Forbruget af lettere Ølsorter kunde blive større, og derved Forbruget af de stærke, alkoholholdige Ølsorter indskrænkes. Men saa vil jo Følgen blive, at Statskassen vil faa mindre Indtægt, og jeg er noget tilbøjelig til at tro, at der fremtidig vil blive arbejdet i den Retning af Bryggerierne og Forhandlerne. Hidtil har der, som sagt, ikke været nogen videre Forskel paa Prisen, hverken hos Detailhandlerne eller paa Beværtningerne, men naar der nu bliver 4—5 Øres Forskel eller maaske mere paa det skattepligtige og det skattefrit Øl, saa skulde jeg tage meget fejl, om ikke Bryggerierne og Forhandlerne vilde lægge an paa at fremstille saa meget som muligt af det skattefrit Øl. Jeg mener, at naar det bliver saadan, at det skattefrit Øl kan købes 3—4 Øre billigere pr. Flaske baade hos Detailhandlerne og paa Restaurationerne, saa vil Forbruget stige ganske betydeligt, og saa vil Statskassen derved blive snydt for de Penge, den skulde have ind. Det vilde, set fra et Ædruelighedssynspunkt, være glædeligt, om Forbruget af det milde Øl kunde gaa fremad og Forbruget af det stærke, alkoholholdige Øl tilbage. Men set fra et Skattesynspunkt synes jeg, man maa tage det i Betragtning, at alle de Ølsorter, jeg har nævnt, og som koste omtrent det samme, ere Luksusvarer; og de, som forbruge dem; maa finde sig i at betale den Luksusskat, som det er. Det kan efter min Mening aldrig blive andet end Luksusforbrug at give 10—15 Øre for at faa en Gang Drikké. Det er et Luksusforbrug, som den almindelige arbejdende Befolkning ikke har Raad til. Men de, som hengive sig til den Luksus, maa betale, hvad det koster.

Jeg antager, der vil blive Lejlighed til i et kommende Udvalg at tage disse